

Книга пророка Йоїла та Лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня - Номер тридцять вісім

Jeff Pippenger
2026-01-30

Число тридцять вісім

Випробування Хліба Небесного було омега-випробуванням учнівства за часів Ісуса, і воно також було омегою щодо випробування манною, що постає як альфа завітної історії стародавнього Ізраїлю. Початок — манна; кінець — Хліб Небесний. Омега завжди найбільша, тож найбільший відхід учнів позначає Капернаум як омегу в історії Христа й у випробуванні учнівства.

Тоді Ісус сказав Своїм учням: Хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе, і візьме свій хрест, і нехай іде за Мною. Бо хто хоче зберегти своє життя, той погубить його; а хто погубить своє життя заради Мене, той знайде його. Бо яка користь людині, якщо вона здобуде увесь світ, а душу свою погубить? Або що дасть людина взамін за свою душу? Бо Син Людський прийде в славі Свого Отця з ангелами Своїми, і тоді воздасть кожному за його ділами. Істинно кажу вам: є деякі з тих, що тут стоять, які не скуштують смерті, доки не побачать Сина Людського, що приходить у Своєму Царстві. Матвія 16:24–28.

Капернаум — це випробування «омега». Випробування в Капернаумі — це випробування олії в притчі про десять дів; воно починається з опівнічного кличу й започатковує період, упродовж якого нерозумні діви усвідомлюють, що не мають олії. Тоді вони починають панікувати, наближаючись до дверей недільного закону, що зачиняються, як це представлено в кризі в Капернаумі в Євангелії від Івана 6:66. Пророчо вони «посоромлені».

Ось, настають дні, говорить Господь Бог, коли Я пошлю на землю голод, — не голод хліба, і не спрагу води, а жадобу слухання слів Господніх. І будуть вони блукати від моря до моря, і від півночі аж до сходу будуть бігати туди й сюди, шукаючи слова Господнього, та не знайдуть його. Того дня знемагатимуть від спраги вродливі діви та юнаки. Ті, що клянуться гріхом Самарії й кажуть: «Живий твій бог, Дане!» і: «Живий звичай Беер-Шеви!», — і вони впадуть, і вже ніколи не встануть. Амоса 8:11–14.

Омега-випробування у Капернаумі є прообразом омега-випробування, що настає після фундаментального випробування 2024 року. В омега-випробуванні Наречена запечатлюється завчасно, перед недільним законом. Там розділення остаточно й назавжди завершується, бо, щойно вона стане чистою, жодні чужинці (язичники) більше повіки не ходитимуть по Єрусалиму.

І Господь також зареве із Сіону, і подасть Свій голос з Єрусалима; і здригнуться небо й земля; та Господь буде надією Свого народу і силою синів Ізраїля. І пізнаєте, що Я — Господь, Бог ваш, Який перебуває на Сіоні, на святій горі Моїй: тоді Єрусалим буде святим, і чужинці більше не проходилимуть через нього.

І станеться того дня, що гори крапатимуть новим вином, а пагірки потечуть молоком, і всі потоки Юди потечуть водами, і з дому Господнього вийде джерело та напоїть долину Ситтім.

Єгипет стане спустошенням, а Едом — безлюдною пустелею за насильство, вчинене супроти синів Юди, бо вони пролили невинну кров на їхній землі. А Юда перебуватиме повіки, і Єрусалим — з роду в рід. Бо Я очищу їхню кров, яку не очищав; бо Господь перебуває на Сіоні. Йоїл 3:16–21.

Єрусалим очищується від гріха в завершальних етапах слідчого суду; і саме в третьому розділі книги пророка Захарії показано, як Йошуа дають біле лляне філадельфійське вбрання замість брудного лаодикійського. «Тоді Єрусалим буде святим, і більше не проходилимуть через нього чужинці», бо пшеницю відділено від куколю і зібрано як приношення первоплодів. Це відбувається в омега-випробуванні, і це відбувається, коли відкриваються небесні вікна, і Ісус вкидає дорогоцінні камені у скриньку та каже світові: «Прийдіть і подивіться». «Прийдіть і подивіться» стяг мого царства, мою наречену, моє приношення левитів, як у давнину. «Прийдіть і подивіться» мій храм, мою скриньку, повну дорогоцінних каменів — кожен приготований як частина вінця царства слави.

Основоположне альфа-випробування 2024 року веде до храмового омега-випробування. Омега-випробування відбувається, коли відчиняються небесні вікна, а саме тоді, коли наречена готує себе. Нерозумні діви та їхнє фальшиве послання пізнього дощу «мир і безпека» видуваються вітром крізь відчинені вікна, бо послання цієї історії є посланням східного вітру. Це послання — суворий вітер Ісаї, який стримується в день східного вітру; це Іванові чотири вітри, що стримуються під час запечатування ста сорока чотирьох тисяч.

Ангели стримують чотири вітри, зображені у вигляді розлученого коня, що прагне вирватися і пронестися по всій поверхні землі, несучи на своєму шляху руйнування та смерть.

"Невже ми будемо спати на самому порозі вічного світу? Невже ми будемо млявими, холодними й мертвими? О, якби в наших церквах Дух Божий і Його подих були вдихнуті в Його народ, щоб вони стали на свої ноги й жили." Випуски рукописів, том 20, 217.

Тих, хто відкидає ту звістку східного вітру ісламу, сам вітер — той самий символ їхнього бунту — видуває їх у вікно. Сміття омани назавжди пристало до класу нерозумних, що не мають олії. Єфрем знову прилучився до своїх ідолів. Вони відкинули зростання пізнання щодо часу запечатування та його зв'язку з ісламом третього горя. Бог оберне славу їхньої фальшивої звістки про пізній дощ на «сором».

Мій народ гине через брак знання; бо ти відкинув знання, то й Я відкину тебе, щоб ти не був Мені священиком; оскільки ти забув закон Бога твого, то й Я забуду дітей твоїх.

Коли вони множилися, то тим більше грішили проти Мене; тому оберну їхню славу на ганьбу. Вони поїдають гріх Мого народу і спрямовують своє серце до його беззаконня. І буде: як народ, так і священик; і Я покараю їх за їхні шляхи та відплачу їм за їхні вчинки. Бо будуть їсти, та не наситяться; будуть блудодіяти, та не розмножаться, бо перестали зважати на Господа. Блуд, і вино, і молоде вино відбирають серце. Мій народ питає поради у своїх дерев, і їхній жезл сповіщає їм; бо дух блуду ввів їх в оману, і вони, блудодіючи, відступили від свого Бога. Приносять жертви на вершинах гір і кадять на пагорбах, під дубами, тополями та в'язами, бо добра їхня тінь; тому ваші дочки чинитимуть блуд, і ваші невістки чинитимуть перелюб. Не покараю ваших дочок, коли вони чинять блуд, ані ваших невісток, коли вони чинять перелюб; бо самі вони вдаються до блудниць і приносять жертви з блудницями; тому народ, що не розуміє, впаде.

Хоч ти, Ізраїлю, блудодієш, однак нехай Юда не провиниться; і не приходьте до Гілгалу, і не піднімайтеся до Бет-Авену, і не присягайте: «Живе Господь». Бо Ізраїль відступає, як відступна телиця: тепер Господь їх пастиме, мов ягня на широкому місці.

Ефраїм приліпився до ідолів: залиш його.

Їхнє питво скисле; вони безнастанно блудодіють; її правителі люблять ганьбу: «Давайте». Вітер зв'язав її у своїх крилах, і вони посоромляться через свої жертви. Осія 4:6-19.

Сміття, яке усувається, — це і нерозумні діви, і їхні помилкові вчення, до яких вони прилучені. Ми є тим, що їмо, і вони відкинули послання східного вітру, натомість обрали неправду, яка приносить із собою сильну оману, і прилучилися до свого підробленого послання пізнього дощу про «мир і безпеку». Нове вино Йоеля віднято від їхніх уст — саме там, де Єремія стає устами Бога.

"Відкидаючи істину, люди відкидають її Автора. Попираючи закон Божий, вони заперечують авторитет Законодавця. Так само легко зробити собі ідола з хибних вчень і теорій, як і витесати ідола з дерева чи каменю. Спотворюючи Божі атрибути, Сатана спонукає людей уявляти Його у фальшивому образі. У багатьох на місці Єгови возсїдає філософський ідол; тоді як живому Богові, як Він відкрився у Своему Слові, у Христі та в ділах творіння, поклоняються лише небагато. Тисячі обожествляють природу, водночас відкидаючи Бога природи. Хоч і в іншій формі, ідолопоклонство існує сьогодні в християнському світі так само воістину, як існувало серед стародавнього Ізраїлю за днів Іллі. Бог багатьох удавано мудрих людей — філософів, поетів, політиків, журналістів, — Бог вишуканих модних кіл, багатьох коледжів і університетів, навіть деяких богословських інституцій, — мало чим кращий за Ваала, бога-сонця Фінікії." Велика боротьба, 583.

Під час відділення істинного від фальшивого в сні Міллера вітер виносить геть фальшивих дів, тоді як Господь запечатує Свою Наречену під час внутрішнього омега-випробування

відкритого вікна.

Ось, Я пошлю Мого посланця, і він приготує дорогу переді Мною; і Господь, Якого ви шукаєте, раптово прийде до Свого храму, і Посланець Заповіту, Яким ви тішитесь,— ось, Він прийде, говорить Господь Саваот. А хто витримає день Його приходу? І хто встоїть, коли Він з'явиться? Бо Він — як вогонь плавильника і як луг пральників. І сяде Він, як плавильник та очищувач срібла; і очистить Він синів Левія, і переплавить їх, як золото й срібло, щоб вони приносили Господеві жертву у праведності. Тоді буде приємною Господеві жертва Юди та Єрусалима, як за давніх днів і як у попередні роки. Малахії 3:1–4.

Сини Левія — це сини тих левітів, які були вірними під час випробування образом звіра за часів Аарона, а потім іще раз — під час випробування образом звіра за часів Єровоама. Вони — це ті, хто витримують випробування образом звіра, яке є випробуванням, яким вирішується їхня вічна доля, і випробуванням, яке вони повинні витримати — перш ніж ми будемо запечатані.

Господь ясно показав мені, що образ звіра буде сформований перед тим, як завершиться час випробування; бо це має стати великим випробуванням для Божого народу, через яке буде вирішена їхня вічна доля.

"Це випробування, яке народ Божий має пройти перед тим, як буде запечатаний. Усі, хто довели свою вірність Богові тим, що дотримувалися Його закону і відмовилися прийняти несправжню суботу, стануть під стягом Господа Бога Єгови і отримають печатку Бога живого. Ті, хто поступляться істиною небесного походження і приймуть недільну суботу, отримають знак звіра" Адвентистський біблійний коментар, том 7, 976.

Випробування образу звіра є випробуванням, що передує випробуванню знака звіра за недільного закону, і воно мусить бути витримане, перш ніж двері замкнуться.

Це випробування, що очищує праведних і відділяє праведних від неправедних. Це випробування, в якому Даниїл, Седрах, Місах та Авденаго виявилися на вигляд гарнішими й тілом вгодованішими, ніж ті, що споживали вавилонську поживу. Одні споживали хліб Неба, інші — хліб Вавилону. Це випробування хлібом у синагозі в Капернаумі.

Зовнішньо час випробування, у якому ми тепер перебуваємо, є випробуванням образу звіра — поєднання церкви й держави у Сполучених Штатах. Паралельний внутрішній час випробування виокремлює один клас дів, що виявляє образ людськості, і інший клас дів, що виявляє образ божественності, поєднаної з людськістю. Після того як Малахія окреслює очищення й переплавлення левітів, Бог пропонує випробування.

І Я наблизжуся до вас на суд, і стану свідком скорим проти чарівників, і проти перелюбників, і проти кривоприсяжників, і проти тих, що утискають наймита у платі його, вдову й сироту, і відвертають прибульця від його права, а Мене не бояться, — говорить Господь Саваот.

Бо Я — Господь, Я не змінююся; тому ви, сини Якова, не знищені. Малахії 3:5, 6.

Перше випробування — страх Божий, а до класу, який не витримав випробування Посланця Заповіту, тоді проголошено п'ять засуджень — по одному для кожної з нерозумних дів, що співвідносяться зі станами: нікчемність, жалюгідність, убогість, сліпота, нагота; п'ять пророчих ознак для п'яти нерозумних дів, підсумованих виразом «і Мене не боїтеся». Це — ті, що не витримали засадничого першого альфа-випробування. Вони зазнали поразки, бо не зрозуміли, що Бог ніколи не змінюється. Це — ті, що не витримали засадничого зовнішнього альфа-випробування 2024 року.

Є уроки, які слід засвоїти з історії минулого; і на них звертається увага, щоб усі зрозуміли, що Бог і нині діє на тих самих засадах, як і завжди діяв. Його руку видно в Його ділах і серед народів тепер так само, як це було відтоді, як Євангеліє вперше було проголошене Адамові в Едемі.

Є періоди, які є поворотними моментами в історії народів і церкви. У Божому провидінні, коли настають ці різні кризи, дається світло для того часу. Якщо його приймають — настає духовний поступ; якщо відкидають — настають духовний занепад і крах. Господь у Своему слові відкрив наступальну працю Євангелія такою, якою її здійснювали в минулому і якою вона буде в майбутньому, аж до завершального конфлікту, коли сатанинські сили здійснять свій останній надзвичайний маневр. Bible Echo, 26 серпня 1895 року.

Лаодикійці не бачать, що Боже повождення з людьми завжди однакове. Коли приймають світло або елей — благословення; коли ні — корабельна загибель.

У минулі віки Господь, Бог неба, відкривав Свої таємниці Своїм пророкам. Теперішні і майбутні однаково ясні Йому. Голос Божий лунає крізь віки, сповіщаючи людині, що має статися. Царі та князі стають на свої місця у призначений для них час. Вони вважають, що звершують власні задуми, але насправді сповняють слово, промовлене Богом.

Павло стверджує, що записи про те, як Бог повожився з людством у минулому, «написані на науку нам, на яких прийшли кінці віків». Історія Даниїла дана нам на науку. «Таємниця Господня — з тими, що бояться Його». Бог Даниїла й досі живе і царює. Він не замкнув небо для Свого народу. Як у юдейську добу, так і в цю добу Бог відкриває Свої таємниці Своїм слугам, пророкам.

Апостол Петро каже: 'Маємо також твердіше пророче слово; на яке ви добре робите, що звертаєте увагу, як на світильник, що світить у темному місці, аж доки не розвидниться день і денниця не зійде у ваших серцях: знаючи насамперед це, що жодне пророцтво Писання не є предметом приватного тлумачення. Бо пророцтво ніколи в давнину не приходило з волі людини: але святі Божі мужі говорили, будучи водимі Святим Духом.'

Невіруючі й безбожні не розпізнають важливості ознак часу, передвіщених у пророчому слові. З невігластва вони можуть відмовитися прийняти натхненне свідчення. Але коли ті, що називають себе християнами, зневажливо говорять про шляхи й засоби, які застосовує великий Я Є, щоб зробити Свої наміри відомими, вони виявляють, що не

знають ні Писання, ні сили Божої. Творець достеменно знає, з якими саме елементами людської природи Йому доводиться мати справу. Він знає, яких засобів ужити, щоб досягти бажаних результатів.

Людське слово підводить. Хто покладається на людські твердження, має підставу тремтіти; бо колись він буде подібний до розбитого корабля. Боже слово безпомилкове і перебуває навіки. Христос проголошує: «Воістину кажу вам: доки небо й земля не проминуть, ані йота, ані риска не мине від Закону, доки все не виконається». Боже слово перебуватиме впродовж нескінченних віків вічності. Youth Instructor, 1 грудня 1903.

Бог ніколи не змінюється, і Він діє на тих самих засадах, що й завжди.

"Боже діло на землі від віку до віку виявляє різьочу подібність у кожній великій реформації чи релігійному русі. Принципи Божого поведження з людьми завжди ті самі. Важливі рухи сучасності мають свої паралелі в минулому, а досвід церкви минулих віків містить уроки великої цінності для нашого часу." Велика боротьба, 343.

Перші чотири вірші третього розділу книги Малахії ототожнюють посланця, що готує шлях для Посланця Заповіту, та виплавлення й очищення левітів. Потім Господь виголошує суд над Лаодикією, засвідчуючи, що вони не мають страху Божого, тобто не витримали основоположного альфа-випробування третього ангела. Їхня відсутність страху означає свідоме відкинення знання, а контекст того знання, яке вони відкидають, — це прийняття історії посланця, що готує шлях, і Божественного Посланця, який приходить услід. Усі пророки вказують на останні дні, і не було б жодної причини виокремлювати фальшивий реформаторський рух, якби не існував істинний.

Але Сатана не залишався бездіяльним. Тепер він спробував те, що намагався робити в кожному іншому реформаторському русі — обманути й знищити людей, підсунувши їм підробку замість істинної справи. Як у першому столітті християнської церкви були лжехристи, так у шістнадцятому столітті з'явилися лжепророки. Велика суперечка, 186.

Контекст перших шести віршів третього розділу Малахії — це переплавлення й очищення левітів реформаторського руху ста сорока чотирьох тисяч. «Future for America» — або саме цей рух, або одна з багатьох підробок. Тоді Малахія зазначає:

Ще з днів батьків ваших ви відступили від Моїх постанов і не дотримувалися їх.
Поверніться до Мене, і Я повернуся до вас, говорить Господь Саваот. Малахії 3:7.

Поступове відступництво протягом чотирьох поколінь є вступом і тлом книги Йоїла, а Малахія тут засвідчує те саме поступове відступництво, коли каже: «навіть від днів ваших батьків ви відступили». Від 1863 року — днів батьків першого покоління відступництва — вони все далі й далі віддалялися від Бога. Вирок проти їхнього постійного гріха пом'якшується Лаодикійським закликком, який скорботним тоном обіцяє, що якби тільки вони повернулися, Бог повернувся б до них.

А ви сказали: У чому нам повернутися? Чи може людина обкратити Бога? Та ви обікрали Мене. А ви кажете: У чому ми Тебе обікрали? У десятинах і приношеннях. Ви

прокляті прокляттям, бо ви обікрали Мене — увесь цей народ.

Принесіть усі десятини до дому скарбниці, щоб пожива була в Моєму домі, і випробуйте Мене нині в цьому, говорить Господь Саваот: чи не відчиню Я вам небесні вікна й не виллю на вас благословення аж надмір, так що не стане місця, щоб його вмістити.

І Я заради вас забороню пожирачеві, і він не знищить плодів вашої землі; і ваша виноградна лоза на полі не скидатиме свого плоду передчасно, говорить Господь Саваот. І всі народи називатимуть вас блаженними, бо ви будете землею приємною, говорить Господь Саваот. Малахії 3:5-12.

За альфа-основоположним зовнішнім випробуванням 2024 року слідує увінчувальне внутрішнє випробування 2026 року. Це увінчувальне випробування відбувається, коли відчиняються небесні вікна, а три місця, де на ці відчинені вікна вказано в контексті тріумфуючої Церкви, — це третій розділ Малахії, Сон Міллера та дев'ятнадцятий розділ Об'явлення. Малахія — альфа, Сон Міллера — середина, а Об'явлення — омега. Випробування проілюстроване Христом у подібі «чоловіка зі щіткою для сміття», який викидає дорогоцінності до скриньки. Ті дорогоцінності є і істинами, досконало впорядкованими у своєму порядку, і останком. Скарбниця — це місце, де пожива збирається і розподіляється. Як і у випробуванні манною, випробуванні Капернаума та Хліба Небесного, — «пожива» є предметом.

«Пожива» є олією в притчі про дів і означає характер, Святого Духа та пророче послання, яке вводить Святого Духа в серця й розуми тих, хто розвиває Христів характер. «Пожива» — це «нове вино» Йоеля, відсічене від п'яниць Єфраїма. Щоб пройти внутрішнє храмове випробування «замкового каменя» другого ангела, необхідно спершу скласти зовнішнє перше, «альфа», основоположне випробування. Якщо не прийнято підвалини, не можна бути частиною храму, зведеного на підвалині; а якщо хтось не належить до числа тих, хто склав те основоположне випробування, то він збудує свій духовний підроблений дім на піску. Іван називає той підроблений духовний дім «синагогою сатани», а Єремія — «зібранням насмішників».

Принесення всіх десятин і приношень до комори є внутрішнім випробуванням, де вкарбовується печать. Чоловік із щіткою для сміття вкинув останок Божого народу у збільшену скриньку, і, роблячи це, Він ілюстрував працю з принесення всіх десятин до комори. Левити є приношенням, що підноситься, коли Він виливає благословення з вікон небесних. Дорогоцінності чоловіка із щіткою для сміття — це Його народ-останок, і в шостому розділі книги Ісаї цей останок названо десятиною.

Тоді сказав я: Господи, доки? І Він відповів: Доки міста не опустіють без мешканця, і доми — без людини, і земля не стане зовсім спустошеною, і Господь не віддалить людей далеко, і не буде великого запустіння посеред землі. Та все ж у ній буде десята частина, і вона повернеться, і буде з'їдена: як липа і як дуб, у яких, коли вони скидають листя, залишається пень; так святе насіння буде її пнем. Ісаїя 6:11-13.

Господь визначає, що питання «доки?» — згідно з численними свідченнями — вказує на недільний закон, а в третьому вірші шостого розділу Ісаї ангели проголошують: «Свят, свят, свят Господь Саваот; уся земля повна Його слави». Сестра Вайт пов'язує це з могутнім ангелом вісімнадцятого розділу книги Об'явлення.

Коли вони [ангели] споглядають майбутнє, коли вся земля сповниться Його славою, тріумфальна пісня хвали перекликається від одного до іншого мелодійним співом: «Свят, свят, свят — Господь Саваот». Вони цілком задоволені тим, що можуть прославляти Бога; і в Його присутності, під Його усмішкою благовоління, вони нічого більшого не бажають. Носячи Його образ, служачи Йому та поклоняючись Йому, їхнє найвище прагнення цілком здійснюється. Review and Herald, 22 грудня 1896 р.

Шостий розділ книги Ісаї ідентифікує 9/11, коли земля була осяяна славою першого з двох голосів вісімнадцятого розділу книги Об'явлення. Коли Ісаїа запитав: «Доки?», історія розділу окреслюється як період від 9/11 до недільного закону, при якому з'являється другий голос. Ісаїа повідомляє, що за недільного закону буде останок, який є десятиною. Останок має в собі субстанцію — олію у своїх посудинах.

Та проте в ній буде десята частина [десятина], і вона повернеться та буде спожита: як теревинф і як дуб, що, скидаючи листя, мають у собі пень: так і святе насіння буде її пнем. Ісаїа 6:13.

«Десята частина» — це ті, що «повернулися» у відповідь на заклик Малахії, а також Єремії, до повернення. Вони — дерева людського роду, поєднані з Божеством (святим насінням). Їх споживатимуть, бо вони не лише посланці, але й знамено хлібів потрясання П'ятидесятниці; вони є посланням, яке споживатимуть погани.

Тому так говорить Господь: Якщо ти навернешся, то Я поверну тебе, і ти будеш стояти перед Моїм обличчям; і якщо ти відділиш дороге від негідного, то будеш як Мої уста; хай вони навертаються до тебе, але ти не навертайся до них. Єремії 15:19.

Єремія представляє тих, які спожили вістку в руці ангела, що була альфою та основоположним випробуванням, представленим 11 серпня 1840 року, 1888 року і 9/11, бо він каже, що знайшов ті слова і спожив їх.

Знайшлися Твої слова, і я їх з'їв; і слово Твоє було для мене радістю та звеселенням мого серця, бо я названий Твоїм Ім'ям, о Господи, Боже Саваоте. Єремії 15:16.

Єремію названо Божим ім'ям, коли він з'їв книжечку, що була в руці ангела, і та звістка принесла радість і звеселення, а не сором. Коли Єремії дано Боже ім'я, він представляє сто сорок чотири тисячі, які є філадельфійцями.

Переможця зроблю стовпом у храмі Бога мого, і він більше не вийде назовні; і напишу на ньому ім'я Бога мого, і ім'я міста Бога мого — Нового Єрусалима, що сходить з неба від Бога мого; і напишу на ньому моє нове ім'я. Об'явлення 3:12.

Єремія спожив звістку про 9/11 і зазнав розчарування 18 липня 2020 року.

Я не сидів у зборі глузівників, ані тішився; я сидів на самоті через Твою руку, бо Ти наповнив мене обуренням. Чому біль мій вічний, і рана моя невиліковна, що не хоче загоїтися? Чи будеш Ти зовсім для мене як лжець і як води, що висихають? Єремії 15:17, 18.

Єреміїне "зібрання насмішників" — це "синагога Сатани" у Філадельфії та Смирні, ті, що кажуть, ніби вони юдеї, але ними не є. Єремія не радів, бо послання, яке він проголосив, було неправдивим, породжувало лише сором, а не радість. Єреміїна "вічна рана, що не хотіла загоїтися", — це три з половиною дні, коли зібрання насмішників раділо, тоді як Єремія, Мойсей та Ілля лежали мертвими на вулиці, що пролягала через долину мертвих сухих кісток. Посеред того періоду сумнівів і невизначеності Господь попросив Єремію повернутися.

Тому так говорить Господь: Якщо ти повернешся, то Я знову приведу тебе, і ти станеш перед Мною; і якщо відділиш дорогоцінне від мерзенного, будеш як Мої уста: нехай вони повертаються до тебе, але ти не повертайся до них. І Я зроблю тебе для цього народу укріпленою мідною стіною; вони воюватимуть проти тебе, та не подолають тебе, бо Я з тобою, щоб спасати тебе й визволяти тебе, говорить Господь. І Я визволю тебе з руки беззаконних і викуплю тебе з руки жорстоких. Єремії 15:19–21.

Якби Єремія повернувся, Бог учинив би з нього військо, представлене як мідяна стіна, проти якої битимуться і «нечестиві», і «страшні», але не переможуть. Це — військо білих коней із вершниками, зодягненими в однострої з білого віссону. Те військо, або мідяна стіна, постає, коли Єремія повертається; якщо й коли він відокремлює дороге від нікчемного. У тридцять сьомому розділі Єзекіїля військо, яке, за словами сестри Вайт, є останком Божого народу, постає тоді, коли вони повертаються. Останок повертається, тоді постає могутнє військо, коли вони відокремлюють дороге від нікчемного, і тоді вони стають Божими устами. Вони повинні вірно розділяти слово істини, відділяючи половину від пшениці, бо застосовують ті самі правила, прийняті їхнім батьком, який був мірошником, що спеціалізувався на приготуванні найкращого хліба. Якщо вони відокремлять дороге від нікчемного; істину від омани, вони будуть Божим сторожем, коли Бог відділятиме нечестивих і мудрих.

Єремія відповів на заклик до повернення у 2023 році, а потім у 2024 році був розчарований, коли велика група відокремилася на основоположному випробуванні Риму щодо утвердження видіння. Єремія правильно відділив дорогоцінне від нікчемного, істину від помилки, і продовжив аж до внутрішнього Омега-випробування при відкритті вікон небесних. Коли небеса відчиняються, Церква торжествуюча приготувала себе. Вона пройшла основоположне зовнішнє Альфа-випробування, тоді пройшла внутрішнє Омега-випробування вікон небесних. Вона або проходить і стає частиною війська Божого, або її видуває вітром із вікон. Її викидають на велике поле, як Шевну в Ісаї двадцять другому, або її вкидають до скриньки. Вона або вкинута до скриньки, або вигнана з храму, як Неємія вигнав Товію, чи як Христос вигнав мініяйл. Коли чоловік із змітальною щіткою вкидає дорогоцінності до скриньки, скринька є або Словом Божим у новому обрамленні істини, або скринька є храмом Божим; і те, й інше є символами Христа, а Христа не

належить розділяти.

Хіба Христос поділений? Чи Павло був розп'ятий за вас? Або чи ви були хрещені в ім'я Павла? 1 Коринтян 1:13.

Христос не відокремлений від Павла. Божество не було відокремлене від людської природи Павла. Коли Павло як людина хрестив в ім'я Божества, не було поділу, бо людський посланець поєднаний із Божественним посланням. Павло був з'єднаний із Божеством так само безсумнівно, як Єфрем був приліплений до своїх ідолів.

Ті, яких у сні Міллера вкидають до храму (скриньки), — це десятини третього розділу книги Малахії, що мають бути принесені до комори, де пожива зберігається й розподіляється. Та комора — це храм ста сорока чотирьох тисяч, або, як сказав Петро, "дім духовний, священство святе". Скринька — це дім духовний, а дорогоцінні камені — священство. З цієї причини сон Міллера записаний на сторінці "81", що є символом Божественного Первосвященника, поєднаного з вісімдесятьма людськими священниками.

У сні Міллера чоловік із щіткою для бруду ілюструє принесення дорогоцінностей (які є десятинами Ісаї та приношеннями Малахії), коли Він вкидає дорогоцінності до храму, який є скарбницею, а саме ларцем. Часто щодо другого ангела постають два питання, і омега-випробування є другим ангелом у співвідношенні з альфа-випробуванням і третім лакмусовим випробуванням. Поклик — повернутися, і повернення засвідчується принесенням усіх десятин і приношень до скарбниці, щоб у Його домі була пожива. Два питання тут такі: "Що таке пожива?" і "Що таке скарбниця?"

Те, чи дорогоцінні камені є посланцями, чи вони є вісткою, визначає, як буде дано відповіді на ті два запитання. Якщо йдеться про посланців, тоді вони є десятиною, що утворює храм, який завжди зводиться на другому кроці. Якщо ж йдеться про вістку, то це вістка Опівнічного Кличу, яка приводиться до досконалості як верхній камінь храму та як посилення вістки другого ангела.

І сказав: Через це полишить чоловік батька й матір, і приліпиться до своєї дружини: і будуть двоє одним тілом? Отже, вони вже не двоє, але одне тіло. Отже, що Бог з'єднав, нехай людина не розлучає. Матвія 19:5, 6.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Мені знову було вказано на проголошення першого пришествя Христа. Іван був посланий у душі та силі Іллі, щоб приготувати шлях для Ісуса. Ті, хто відкинув свідчення Івана, не отримали користі від вчення Ісуса. Їхній опір вістці, що провіщала Його пришествя, поставив їх у становище, де вони не могли легко прийняти найпереконливіші докази того, що Він є Месією. Сатана спонукав тих, хто відкинув вістку Івана, піти ще далі — відкинути й розп'яти Христа. Чинячи так, вони поставили себе в становище, де не могли прийняти благословення в день П'ятидесятниці, яке показало б їм шлях до небесного святилища. Роздерття завіси храму показало, що юдейські жертви й обряди більше не будуть прийняті. Велика Жертва була принесена і прийнята, а Святий Дух, що

зійшов у день П'ятидесятниці, переніс думки учнів від земного святилища до небесного, куди Ісус увійшов із Своєю власною кров'ю, щоб вилити на Своїх учнів благословення Його спокути. Але юдеї залишилися в повній темряві. Вони втратили все світло, яке могли б мати щодо плану спасіння, і все ще поклалися на свої марні жертви та приношення. Небесне святилище посіло місце земного, однак вони не знали про цю зміну. Отже, вони не могли отримати користі від посередництва Христа у Святому місці.

Багато хто з жахом дивиться на дії юдеїв, які відкинули й розіп'яли Христа; і, читаючи історію ганебного знування над Ним, вони думають, що люблять Його і що не відреклися б від Нього, як Петро, і не розіп'яли б Його, як юдеї. Але Бог, що читає серця всіх, випробував ту любов до Ісуса, яку вони заявляли, що відчують. Усе небо з найглибшим інтересом спостерігало за прийняттям першої ангельської вістки. Та багато хто, заявляючи, що любить Ісуса, і проливаючи сльози, читаючи оповідь про хрест, глузували з доброї звістки про Його пришествя. Замість того щоб прийняти цю вістку з радістю, вони оголосили її оманною. Вони зненавиділи тих, хто любив Його пришествя, і вигнали їх із церков. Ті, що відкинули першу вістку, не могли отримати користі від другої; так само не принесло їм користі й опівнічний крик, який мав приготувати їх увійти з Ісусом вірою у Святе святих небесної святині. І, відкинувши дві попередні вістки, вони так затемнили своє розуміння, що не бачать жодного світла в третій ангельській вістці, яка показує шлях у Святе святих. Я бачила, що так само, як юдеї розіп'яли Ісуса, так і номінальні церкви розіп'яли ці вістки, і тому вони не знають шляху у Святе святих і не можуть скористатися заступництвом Ісуса там. Подібно до юдеїв, які приносили свої марні жертви, вони підносять свої марні молитви до відділення, яке Ісус полишив; і Сатана, задоволений цією оманною, набирає релігійного вигляду і спрямовує думки цих так званих християн до себе, діючи своєю силою, своїми знаменнями та оманливими чудесами, щоб міцніше втягнути їх у свої тенета.